

Drömmen om Jularbo

En bekant berättade för många år sedan historien om Elin. Hon som var Elin i "Drömmen om Elin". Hon som var den unga flickan Calle Jularbo mötte i Norra Finnskoga och blev förälskad i Elin som dog ung i TBC och Jularbo som aldrig hann återse henne. Den romantiska vinklingen, sann eller inte, föddes i den tidlösa valsen. Eller tvärtom.

Jag ser om Jonas Simas fina "Dragspelskungen", [filmen om Calle Jularbo](#). Här kan jag se durochmoll-kungen fara fram i sin befenade vita Cadillac. I nobel profil sitter han bakom ratten och drar verserat historier på kultiverat dalmål. Säkert lånade han både historier och melodier under sitt spelmansliv. Säkert är att han satte en del standards, inte bara som dragspelare

Som jag minns filmens inledning så panorerar kameran över milsvida vyer av berg, dalar, furor och blå himmel till ackompanjemang av "Livet i Finnskogarna " i en majestätisk version med hundra dragspel, minst. Jag letar efter det uttrycket, den sekvensen på nätet. Men den finns bara inte. Den finns bara i mitt huvud.

Fler minnen:

Jag är tolv år på fiskeresan till Bograngen i Värmland. Det är i slutet av sextiotalet. I ett bonnakök med vaxduk, flugsmällor och kokkaffe kommer så in en märklig figur. Nästan som i Hellsings visa "kom en trekantig gubbe in. Han hade träskor och näverjacka ...". Men nej ingen näverjacka, nej. Men väl i en elegant tredelad sotsvart kostym med klockkedja av guld i västen, pomaderat svart hår, pedantiskt trimmad tangorabatt och eleganta lackskor.

Varifrån kom han? Vem var han? Jag grubblar än idag. I sitt knä hade han ett gigantiskt Hagströmspel som han behärskade suveränt. Han spelade förstrött Drömmen om Elin, nästan

frånvarande. Som om en storögd tolvåring och ett okänt antal flugor inte var en publik nog att bry sig om. Han såg allvarlig ut. Inåtvänd. Han sa ingenting.

Jag minns det så. Kanske var han bara en look-a-like i finnskogens (glesa) kändisvimmel. En slags dåtida wannabe. Med ett pärlemorblänkande Hagströmspel. Vem han nu var.

Att minnas melodier var i högsta grad Jularbos styrka men också svaghet. Han var gehörsspelare. "Drömmen om Elin" döptes just så av Jularbo och textsattes långt senare av Himmelstrand. Jularbo sa själv att "det är mycket svårare att hitta på ett namn till en låt än att göra själva [låten](#)".

Troligt är melodin en stöld. Men myten om spelmannen Calle Jularbo byggdes på. Spelmannen vars liv var kantat av succéer, kvinnor, svek och skandaler. Spelfilmen om hans liv gjordes redan 1952.

Calle Jularbo valdes 2017 in i Swedish Music Hall of Fame. Elin blev odödlig. Vem hon nu var.

Farbror Mosterberg

Bild: Carl Jularbo och hans far Alfred Karlsson som var speleman och gårdfarihandlare (1864-1952).

Wikimedia Commons, källa: resandemusiken.wordpress.com.